

Posudek vedoucího diplomové práce

Jany Vedralové

na téma

„Rozhodčí řízení v České republice“

Diplomantka předložila práci na uvedené téma o celkovém rozsahu 81 stran. Práce sice postrádá obvyklý formálně samostatný úvod i závěr, avšak jejich funkce jsou v textu práce nahrazeny v příslušných pasážích statě. K práci je připojeno i anglické resumé, autorka tak z formálního hlediska vyhověla požadavkům kladeným na práce tohoto druhu.

Uvedené téma je jedním z častých témat civilního procesu, a to přestože se jedná o problematiku mnohdy z hlediska teorie opomíjenou, neboť stojí na okraji klasických civilněprocesních témat, jde o problematiku v posledních letech vysoce aktuální mimo jiné s ohledem na stále stoupající význam a potřebu využití metod mimosodního řešení sporů, kde arbitráž představuje základ všech těchto metod. V poslední době přistupuje k tomuto i požadavek na efektivní a spravedlivé řešení sporů spotřebitelských, roste i význam práva evropského, takže výběr tématu je skutečně dokladem zájmu autorky o moderní otázky – a to nejen praktické, ale i teoretické – civilního procesu, byť možná v jinak okrajovější oblasti.

Z hlediska systematického je práce podrobně členěna do 3 částí, jež jsou dále děleny do kapitol. Po úvodním obecném výkladu o rozhodčím řízení se autorka v druhé části zaměřuje na problematiku české právní úpravy a to z hlediska jejího ukotvení v právu a v civilním procesu zejména, v části třetí navazuje autorka výkladem základních pojmů rozhodčího řízení jako jsou arbitrabilita, rozhodčí smlouva, osoba rozhodce, rozhodné právo, ukončení rozhodčího řízení, přezkum a zrušení rozhodčího nálezu a konečně jeho výkon. Systematika autorky je v pořádku, z tohoto hlediska nemám vůči práci zásadních námitek.

Již z podrobného členění, ale přirozeně následně z celkového přístupu autorky v dalších hodnocených kritériích je možné nalézt její hluboký zájem o dané téma, snahu postihnout danou problematiku komplexně, nezabývat se jen izolovanými problémy české právní úpravy, ale nalézat i zejména evropské souvislosti. Tento zájem pramení také z přístupu k použité literatuře či judikatuře, kde se autorka rovněž snaží jednak sama obsáhnout pokud možno celý dostupný rejstřík názorů, jednak výsledek předkládá čtenáři, aby se s ním mohl seznámit.

Práce se vymyká obecnému popisnému trendu, autorka se zabývá i různými náhledy na

určité otázky, byť s ohledem na omezený rozsah práce není možné diskusi vést vždy a dostatečně do šířky. Pozitivně hodnotím jak zájem autorky, tak zpracování tématu jako celek.

Práce je způsobilá k obhajobě, v jejímž rámci nechť se autorka zaměří na problematiku zásady non bis in idem ve vztahu soud-rozhodčí orgán a na stávající rozsah důvodů zrušení rozhodčího nálezů.

Předběžně práci hodnotím výborně-velmi dobře.

JUDr. Petr Smolík, Ph.D.

vedoucí diplomové práce

V Praze dne 5. ledna 2011